

Do Muzułmanów na całym Świecie

Z wielką przyjemnością przekazuję Wam serdeczne pozdrowienia z okazji święta Id al-Fitr, obchodzonego na zakończenie ramadanu – miesiąca postu, modlitwy i jałmużny.

Do tradycji należy przesyłanie z tej okazji życzeń, które Papieska Rada ds. Dialogu Międzyreligijnego ujmuje w formie orędzia zawierającego temat do wspólnej refleksji. W tym roku, który jest pierwszym rokiem mego pontyfikatu, postanowiłem podpisać osobiście to tradycyjne orędzie i przesłać je Wam, Drodzy Przyjaciele, jako wyraz szacunku i przyjaźni dla wszystkich Muzułmanów, zwłaszcza tych, którzy są zwierzchnikami religijnymi.

Jak powszechnie wiadomo, gdy Kardynałowie wybrali mnie na Biskupa Rzymu i Pasterza Powszechnego Kościoła Katolickiego, przyjąłem imię Franciszek; imię słynnego świętego, który tak głęboko kochał Pana Boga i człowieka, iż został nazwany „bratem całego świata”. Kochał więc, pomagał i służył każdemu w potrzebie, chorym i ubogim; troszczył się również o wszelkie stworzenie.

Świadom jestem, iż w tym okresie rodzina oraz kwestie społeczne znajdują się w centrum szczególnego zainteresowania Muzułmanów. Warto w tym kontekście dostrzec pewne zbieżności pomiędzy tymi ważnymi zagadnieniami a wiarą i praktyką chrześcijan.

W tym roku chciałbym zaprosić Was oraz wszystkich, którzy otrzymają to przesłanie, do wspólnej refleksji nad istotną dla Muzułmanów i Chrześcijan kwestią, jaką jest: *Szerzenie wzajemnego szacunku przez edukację.*

Tegoroczny temat ma podkreślić znaczenie edukacji budowanej na fundamencie wzajemnego szacunku oraz jej roli w procesie rozumienia innych ludzi. Przez „szacunek” rozumie się postawę dobroci i uprzejmości wobec osób, które darzymy poważaniem i czcią. „Wzajemny” oznacza natomiast, że proces ten nie przebiega tylko w jednym kierunku, lecz uczestniczą w nim obydwie strony.

Nade wszystko jesteśmy wezwani do tego, aby w każdym człowieku szanować jego życie, nietykalność fizyczną, godność i płynące z niej prawa, reputację, własność prywatną, tożsamość etniczną i kulturową, jego poglądy i polityczne preferencje. Wezwani więc jesteśmy, aby z szacunkiem myśleć, mówić i pisać o innych ludziach; i to nie tylko w ich obecności, ale zawsze i wszędzie, unikając niesprawiedliwej krytyki i pomówień. W realizacji tego celu szczególną rolę odgrywają rodziny, szkoły, edukacja religijna i wszelkie formy komunikacji medialnej.

Przechodząc do kwestii wzajemnego szacunku w relacjach międzyreligijnych, a zwłaszcza między Chrześcijanami i Muzułmanami, jesteśmy wezwani do poszanowania religii drugiego człowieka, jej nauczania, symboli i wartości. Szczególny szacunek należy się zwierzchnikom religijnym oraz miejscom kultu. Jakże bolesne są ataki przeciw nim skierowane.

To oczywiste, iż okazując szacunek religii naszych sąsiadów lub składając im serdeczne życzenia z okazji ich świąt, pragniemy w ten sposób dzielić ich radość bez dotykania treści ich przekonań religijnych.

Odnosząc się do edukacji młodzieży muzułmańskiej i chrześcijańskiej, musimy wychowywać naszych młodych tak, by myśleli i mówili z szacunkiem o innych religiach i ich wyznawcach, unikając ośmieszania czy szkalowania ich przekonań i praktyk.

Wiadomo, że wzajemne poszanowanie odgrywa fundamentalną rolę w każdej relacji międzyludzkiej, a szczególnie wśród osób wierzących. W ten sposób mogą powstawać prawdziwe i trwałe przyjaźnie.

Gdy w dniu 22 marca 2013 roku przyjąłem akredytowanych przy Watykanie przedstawicieli służb dyplomatycznych, powiedziałem, że: „Nie można przeżywać prawdziwej więzi z Bogiem, zapominając o innych. Dlatego bardzo ważne jest intensyfikowanie dialogu między różnymi religiami. Myślę nade wszystko o dialogu z islamem i bardzo sobie cenię obecność podczas Mszy św. inaugurującej moją posługę tak wielu przedstawicieli władz religijnych i świeckich świata islamskiego”. Tymi słowami starałem się ponownie podkreślić wielką wagę dialogu i współpracy między wierzącymi, a zwłaszcza pomiędzy Chrześcijanami i Muzułmanami, oraz wskazać na konieczność wspierania tego dialogu i tej współpracy.

W tych słowach wyrażam moją nadzieję, aby wszyscy Chrześcijanie i Muzułmanie stali się prawdziwymi propagatorami wzajemnego poszanowania i przyjaźni – zwłaszcza w procesie kształcenia.

Na koniec przesyłam Wam serdeczne życzenia wraz z zapewnieniem o modlitwie, aby życie każdego z Was było uwielbieniem Najwyższego i przynosiło radość wszystkim z Waszego otoczenia.

Wszystkim życzę Radosnych Świąt!

Watykan, 10 lipca 2013 r.

Papież Franciszek